

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

УДК 342

DOI <https://doi.org/10.32782/chern.v5.2025.7>**Т. І. Білоус-Осін***кандидат юридичних наук, доцент,**доцент кафедри адміністративного і фінансового права**Національного університету «Одеська юридична академія»**orcid.org/0000-0001-5343-3756*

МІЖНАРОДНІ СИСТЕМИ ВИЗНАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ОБ'ЄКТ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ НАУКОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

Стаття присвячена дослідженню міжнародних систем визнання результатів наукової діяльності як об'єкту публічного адміністрування науковою діяльністю. Підкреслено, що формування ефективних механізмів визнання наукових результатів є ключовим чинником забезпечення академічної доброчесності, підвищення якості наукових публікацій, формування наукової репутації дослідників та інтеграції національної науки до світового академічного простору. Проаналізовано основні міжнародні наукометричні системи, зокрема Scopus, Web of Science, Google Scholar, а також цифрові ідентифікатори дослідників (ORCID, ResearcherID, Scopus Author ID) як інструменти ідентифікації авторів і відстеження результативності їх наукової діяльності.

Особливу увагу приділено змістовному аналізу поняття «міжнародні системи визнання результатів наукової діяльності», яке розглядається як сукупність технічно-інформаційних платформ, наукометричних баз даних, цифрових профілів вчених, індексів цитування та інших елементів, що забезпечують визнання наукових здобутків у глобальному вимірі. Розглянуто законодавчі аспекти визнання результатів наукової діяльності в Україні та виокремлено базові, додаткові й особливі форми такого визнання.

Виокремлено основні складові міжнародних систем визнання результатів наукової діяльності: 1) наукометричні бази даних, розподіл яких здійснюється за галуззю науки (наприклад, Scopus, Web of Science, Crossref, OpenAlex тощо); 2) цифрові ідентифікатори дослідників (наприклад, ORCID, ResearcherID, Scopus Author ID, профіль Google Scholar тощо); 3) індекси цитування (наприклад, h-index, імпакт-фактор).

Охарактеризовано сучасні підходи до оцінки наукової продуктивності, серед яких ключову роль відіграють бібліометричні показники. Обґрунтовано доцільність державної підтримки доступу до міжнародних наукометричних ресурсів як інструменту інтеграції української науки до світового наукового середовища. Підсумовано, що міжнародні системи визнання результатів наукової діяльності сприяють прозорості наукових процесів, формуванню об'єктивної системи оцінювання наукових досягнень та підвищенню конкурентоспроможності національної науки.

Ключові слова: результати наукової діяльності, визнання, цифровий профіль вченого, індекс цитування, міжнародна наукометрична система.

Bilous-Osin T. I. INTERNATIONAL SYSTEMS OF RECOGNITION OF THE RESULTS OF SCIENTIFIC ACTIVITY AS AN OBJECT OF PUBLIC ADMINISTRATION OF SCIENTIFIC ACTIVITY

The article is devoted to the study of international systems for the recognition of scientific research results as an object of public administration of scientific activity. It is emphasized that the formation of effective mechanisms for the recognition of scientific results is a key factor in ensuring academic integrity, improving the quality of scientific publications, forming the scientific reputation of researchers and integrating national science into the global academic space. The main international scientometric systems are analyzed, in particular Scopus, Web of Science, Google Scholar, as well as digital identifiers of researchers (ORCID, ResearcherID, Scopus Author ID) as tools for identifying authors and tracking the effectiveness of their scientific activity.

Particular attention is paid to the substantive analysis of the concept of "international systems for the recognition of scientific research results", which is considered as a set of technical and information platforms, scientometric databases, digital profiles of scientists, citation indices and other elements that ensure the recognition of scientific achievements in a global dimension. The legislative aspects of the recognition of scientific activity results in Ukraine are considered and the basic, additional and special forms of such recognition are highlighted.

The main components of international systems for recognizing the results of scientific activity are identified: 1) scientometric databases, which are divided by field of science (for example, Scopus, Web of Science, Crossref, OpenAlex, etc.); 2) digital identifiers of researchers (for example, ORCID, ResearcherID, Scopus Author ID, Google Scholar profile, etc.); 3) citation indices (for example, h-index, impact factor).

Modern approaches to the assessment of scientific productivity are characterized, among which bibliometric indicators play a key role. The feasibility of state support for access to international scientometric resources as a tool for integrating Ukrainian science into the global scientific environment is substantiated. It is concluded that internation-

al systems for the recognition of scientific activity results contribute to the transparency of scientific processes, the formation of an objective system for assessing scientific achievements and increasing the competitiveness of national science.

Key words: results of scientific activity, recognition, digital profile of a scientist, citation index, international scientometric system.

Актуальність дослідження. У сучасному світі розвиток науки досягає такого рівня свого існування, що є рушієм розвитку суспільства та держави, а також таких важливих сфер, як освіта, економіка, державобудування тощо. На означене впливають процеси глобалізації знань та інтернаціоналізації наукових досліджень. Складовою розвитку науки є побудова критеріїв оцінки та визнання наукової діяльності як інструмент забезпечення академічної доброчесності та чинник формування конкурентоспроможного наукового простору. Фактично, набуті вченими результати наукових досліджень є способом їх «визнання» не лише на рівні національних академічних структур, але і в межах наукового міжнародного простору. А тому міжнародні системи визнання результатів наукової діяльності набувають дедалі більшого значення як інструменти забезпечення наукової прозорості, підвищення якості публікацій та формування академічної репутації вченого та пріоритетного напрямку забезпечувального публічного адміністрування. Йдеться про публікації наукових робіт у виданнях, індексованих Scopus та Web of Science, створення цифрових профілів в ORCID, ResearcherID, Google Scholar тощо.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі аспекти систем міжнародного визнання результатів наукової діяльності, а саме наукометричних баз та інших платформ було досліджено у працях таких вчених, як С. Кормщикової, О. Іванкевича, О.А. Гальчевської, Т.М. Велентейчик, Ю.Б. Чайкойвського, О.М. Бичко, Т.Л. Новицької, О.Г. Варавенко, В.А. Смірної, А.О. Білощичького, В.Ю. Бикова, Л.В. Строченко тощо. Водночас, попри наявність вагомих наукових праць, у контексті стрімких змін в академічному середовищі актуальним залишається питання адаптації праць дослідників до вимог систем визнання наукових праць міжнародного рівня, що і зумовлює актуальність дослідження.

Метою статті є проведення аналізу ключових міжнародних систем та наукометричних платформ, індексів цитування, інших інструментів тощо, що використовуються для визнання результатів наукової діяльності та визначення їх ролі у сучасному середовищі науки.

Виклад основного матеріалу. У процесі інтеграції до світового наукового простору важливою умовою визнання наукових праць вчених виступає присутність останніх у міжнародних базах даних, їхня цитованість, а також наяв-

ність елементів, що дають змогу ідентифікувати автора. Всі ці аспекти є такими, що дозволяють говорити про те, що автор та його праці є визнаними не лише на національному, але й на міжнародному рівні.

Фактично на рівні правової доктрини визнання поняття «міжнародні системи визнання результатів наукової діяльності» є відсутнім. Водночас, аналіз поняття «міжнародні системи визнання результатів наукової діяльності» свідчить, що воно складається з двох понять «системи визнання» та «результат наукової діяльності». Примітним є те, що результатом наукової діяльності має стати певний науковий результат. Як передбачено Законом України «Про науково-технічну діяльність», науковим результатом є нове наукове знання, одержане в результаті наукових досліджень та зафіксоване на носіях інформації (у вигляді звіту, опублікованої наукової статті, наукової доповіді, монографічного дослідження, наукового відкриття, проекту нормативно-правового акту тощо) [1].

Поняття «система визнання» як таке не є закріплене чинним законодавством чи правовою доктриною. Натомість, беззаперечним є те, що представлений у будь-якому науковому вигляді науковий результат, щоб набутися риси визнаності зі сторони наукової спільноти, має бути офіційно оприлюдненим. Розмірковуючи щодо оцінювання стану інноваційного розвитку галузей, А. Медведева виокремлює три головні групи показників: 1) статистичні показники науки; 2) патентна статистика; 3) бібліометричні показники (куди віднесено, наприклад, кількість публікацій та обсяг цитувань тощо) [2, с. 50]. Тобто, в даному випадку саме через бібліометричні показники відбувається визнання результатів наукової діяльності.

І. Катеринчук, вивчаючи принципи оцінювання результатів науково-технічної діяльності, звертає увагу на особливу вагу наукометричних показників, що дають змогу провести аналіз наукової активності, продуктивності та наукового прогресу окремих вчених [3, с. 155]. Підтримуючи таку позицію, Л.В. Строченко виокремлює вітчизняні (Наукова періодика України (НБУВ), Україніка наукова тощо) та міжнародні наукометричні бази даних (до яких відносить Web of science, Scopus, Google Scholar тощо). Окрім того, автором також звернено увагу на існування наукометричних профілів вчених (серед яких Researcher ID, Scopus Author ID, ORCID ID тощо) [4, с. 3].

Досліджуючи оцінку результатів наукової діяльності в Україні, І.В. Одотюк запропоновано розробити та прийняти Концепцію оцінювання результатів наукової діяльності, а також надати класифікацію форм визнання наукових результатів досліджень шляхом поділу на: а) основні, до яких віднесено публікацію статей у фахових виданнях; видання навчальних посібників, підручників тощо; затвердження підсумкового звіту про результати виконання науково-дослідної роботи; б) додаткові, до яких включено прийняття результатів наукової діяльності до розгляду органами виконавчої влади; організація громадських наукових заходів (конференції, семінару тощо); в) особливі, складовими чого є присудження нагороди; присудження почесного вченого звання [5, с. 41].

Викладене вище дає уявлення щодо окремих аспектів функціонування міжнародних систем визнання результатів наукової діяльності, як наприклад, наукометричні бази, які виконують функцію надання даних для аналізу наукової продуктивності дослідників. Але беззаперечним є те, що саме лише опублікування результату наукової діяльності не визначає повного визнання праць вчених, оскільки важливими є також якість, рецензування, участь у різного роду освітніх та наукових проектах, що дають загальне уявлення про місце діяльності вченого у науковому соціумі. А тому підходячи до міжнародних систем визнання результатів наукової діяльності та їх складових, важливо розуміти, що це поняття є ширшим, оскільки охоплює всі механізми, що сприяють визнанню наукових здобутків у глобальному академічному просторі на міжнародному рівні.

Таким чином, міжнародні системи визнання результатів наукової діяльності є поєднанням технічно-інформаційних компонентів, що дають змогу забезпечити офіційне визнання наукових результатів на міжнародному рівні, та які мають на меті забезпечення прозорості наукових процесів та формування об'єктивної системи академічної репутації. До складу технічно-інформаційних компонентів міжнародних систем визнання результатів наукової діяльності доцільно віднести наступні.

1. Наукометричні бази даних, що являють собою інструменти вимірювання якості та видимості результатів наукової діяльності. Наукометричною базою даних є базою даних бібліографічного і реферативного призначення, що має на меті відстеження рівня цитованості наукових публікацій [6]. Якщо розглядати основні функції наукометричних баз даних, то серед них виокремимо наступні:

– акумуляція бібліографічної інформації (тобто, таким чином відбувається зберігання наукових публікацій та даних про назву роботи, автора,

науковий журнал, анотація тощо);

– аналіз цитування, оскільки акумуляція бібліографічної інформації дає змогу подальшого проведення обчислення індексів впливу (наприклад, h-індекс, імпаکت-фактор тощо);

– моніторинг наукової діяльності (тобто, оцінювання продуктивності окремих вчених або ж наукових установ за критерієм публікаційної та цитатної активності);

– підтримування академічної доброчесності (оскільки саме наукометричні бази даних дають змогу виявити можливі порушення етики публікацій, такі як дублювання, самоцитування тощо).

Наразі перелік міжнародних наукометричних баз даних є досить великим, серед яких Scopus, Web of Science, MathSciNet, Google Scholar, Index Copernicus, MasterFilePremier тощо. Відповідні бази даних можуть бути розподілені за галуззю науки на: а) тих, що присвячені економічним наукам (Business Source Premier, Econlit); б) тих, що присвячені соціальним наукам (Wilson Social Sciences Abstracts, Journal Citation Reports® тощо); в) тих, що присвячені математичним наукам (MathSciNet, «ZBMATH – The database Zentralblatt MATH» тощо); г) тих, що присвячені гуманітарним наукам (Wilson Humanities Abstracts тощо); д) тих, що є універсальними (INSPEC, Wilson Applied Science & Technology, Wilson Business Abstracts, MasterFilePremier тощо).

Використання наукометричних баз даних активно впроваджується на території України. Примітним є те, що науковим установам та державним закладам вищої освіти гарантується за рахунок держави доступ до таких наукометричних баз даних, як Scopus, Web of Science, що передбачено Наказом Міністерство освіти і науки України «Про затвердження Порядку забезпечення доступу закладів вищої освіти і наукових установ до електронних баз даних наукової інформації» [7]. Тож слушно видається думка про те, що в Україні найбільш визнаними, серед наукометричних баз даних, є Scopus та Web of Science. Якщо розглядати окремо Web of Science [8], то остання є однією з найбільших в світі пошукових платформ, що має вплив на глобальну наукову спільноту. Головна база Web of Science Core Collection включає такі журнальні колекції як: Science Citation Index Expanded (SCIE) для природничих та технічних наук; Social Sciences Citation Index (SSCI) для соціальних наук; Arts & Humanities Citation Index (AHCI) для гуманітарних наук; Emerging Sources Citation Index (ESCI) мультидисциплінарний індекс [4, с. 13].

2. Цифрові ідентифікатори дослідників. Це є один із ключових елементів визнання наукової діяльності, що дає змогу об'єднати

публікації одного автора. Цифровими ідентифікаторами дослідників, переважно найбільш використовуваними, є ORCID, ResearcherID та Scopus Author ID.

ORCID (Open Researcher and Contributor ID) є безкоштовним, унікальним та постійним ідентифікатором для використання фізичними особами під час дослідницької, наукової та інноваційної діяльності. ORCID є шістнадцятизначним номером, сумісним із ISO 27729 Міжнародним стандартним ідентифікатором назви, який асоціюється з науковцем та забезпечує автоматичні посилання на його дослідження. Важливим є те, що ідентифікатор ORCID не містить жодної інформації про особу, а тому ні за яких обставин особиста інформація дослідника не буде розголошена. Окрім того, ORCID розроблений як універсальний ідентифікатор на всю кар'єру вченого, оскільки він не містить жодної інформації, що може підлягати зміні протягом (наприклад, країна, навчальний заклад, галузь навчання тощо) [9].

ResearcherID та Scopus Author ID є ідентифікаторами, відповідно, у Web of Science та Scopus. Web of Science ResearcherID виявляє себе як унікальний ідентифікатор, який пов'язує дослідника з його публікаціями в наукометричній базі даних Web of Science. Наявність ідентифікатора вченого Web of Science виконує одразу декілька функцій, серед яких: правильна та остаточна ідентифікація автора; забезпечення правильного цитування робіт вчених у Web of Science; формування динамічних показників цитування з основної колекції Web of Science [10]. Scopus Author ID є унікальним постійним ідентифікатором, що присвоюється автору, який здійснює публікацію своїх досліджень в наукометричній базі даних Scopus. Даний ідентифікатор дає змогу автору відстежувати публікації та показники цитувань, що у цілому відображає наукову продуктивність дослідника [11].

З метою покращення статистики цитування та видимості дослідження можливим є проведення інтеграції ідентифікаторів авторів Scopus Author ID та ResearcherID до ORCID. Такі дії дозволять забезпечити автоматичну ідентифікацію автора незалежно від наукометричних баз даних.

Окремо звернемо увагу на створення профілю в Google Академія. Google Академія є широко доступною платформою, створеною на базі пошукової системи Google, яка зберігає повний текст наукових публікацій із чималою кількістю галузей науки дисциплін. Фактично, доступ є безкоштовним, а тому дослідники мають змогу переглянути текст обраної статті, авторство, видання тощо [4, с. 16]. Порівняно із профілями вчених ResearcherID та Scopus Author ID, профіль дослідника в Google Академія є менш статусним, адже відсутнім є суворий відбір наукових джерел, офі-

ційна модерація (а тому можливим є порушення академічної доброчесності) та інтеграція з іншими наукометричними системами. Проте позитивними аспектами створення профілю в Google Академія є доступність, автоматичне додання публікацій, здійснення індексацій широкого обсягу наукових результатів (статті, дисертаційні дослідження, магістерські роботи тощо), а тому він є досить часто використовуваний серед науковців. Як вказує Л.В. Строченко, створення профілю в Google Академія передбачає подальше додання до нього інформації про публікації вченого, що є наявними у такій наукометричній базі даних, що матиме наслідком автоматичне визначення h-індексу (рівня цитування) науковця [4, с. 16].

3. Індeksi цитування. Індексами цитування є кількісні показники, яка відображають обсяг наукового впливу результату наукової діяльності, дослідника або ж певного видання, що базується на кількості цитувань таких наукових робіт. Оскільки індeksi цитування дають уявлення про оцінку якості наукових робіт та рейтингу науковців, то якщо індeksi є високими, це свідчить про те, що вчений має визначний вплив на розвиток науки, про актуальність наукового інтересу, який він досліджує або ж про інноваційність застосовного ним підходу. На підтвердження, І.О. Кудінов обґрунтовує, що авторитетність наукових статей визначається саме через авторитетність (імпаکت-фактор) журналу, в якому опублікована стаття, а також за індексом цитування статті та індексом цитованості її автора [12].

На сьогодні основними індексами оцінювання обсягів цитування наукових робіт дослідників є індeksi цитування, імпакт-фактор та індекс Гірша (h-індекс). Індексом цитування (SCI), як звертають увагу В.Д. Гогунський та Г.О. Оборський, є реферативна база даних наукових публікацій, якою відбувається індексація посилання, що вказані у пристатейних списках цих та яка відображає кількісні показники таких посилань. Для проведення аналізу такого показника із наукових публікацій, які входять до реферативної бази, використовується бібліографічна інформація та списки цитованої літератури [13, с. 11]. Тобто, індекс цитування являє собою загальний обсяг цитувань наукових праць автора у різних наукометричних базах даних.

Імпакт-фактор є показником, який дає уявлення про середню кількість цитувань наукових праць, що були оприлюднені у науковому журналі, не показуючи при цьому якість окремої статті чи результативність вченого. Встановлення обсягу імпакт-фактору відбувається шляхом співвідношення кількості посилань на статті в журналі протягом поточного року до загальної кількості статей, надрукованих у цьому журналі за попередні два роки [14]. Фактично, розрахований

імпакт-фактор відображає науковий рівень журналу, якість опублікованих статей та є орієнтиром для скерування адресної фінансової підтримки перспективним науковцям [15, с. 347–348]. Тобто, чим більший показник імпакт-фактору, тим якіснішою є науковий журнал та опубліковані у ньому статті.

Індекс Гірша (h-індекс), на відміну від попередніх двох показників, являє собою кількісну характеристику продуктивності самого вченого, шляхом аналізу як кількості опублікованих наукових робіт, так і обсягу їх цитованості. Окрім того, індекс Гірша (h-індекс) може бути також застосований для здійснення оцінки кількісної характеристики продуктивності групи вчених, кафедри, факультету, університету, держави тощо. Визначення індексу Гірша відбувається шляхом розподілу опублікованих наукових статей за спаданням кількості їх цитувань [13, с. 11]. Для визначення дійсного рівня цитування наукових робіт та розуміння рейтингу науковця необхідним є аналіз індексу цитування, імпакт-фактору та індексу Гірша у своїй сукупності.

Окрім описаних вище елементів міжнародних систем визнання результатів наукової діяльності, до даного переліку доцільно додати академічні соціальні мережі міжнародного рівня (такі, як ResearchGate, Academia.edu, Mendeley, Publons тощо). Незважаючи на те, що дані платформи не є наукометричними базами даних офіційного рівня, вони активно використовуються дослідниками в якості допоміжних інструментів як академічної комунікації, так і поширення результатів наукової діяльності. До даного переліку також можна включити неформальні, але авторитетні форми академічної участі дослідників, які не фіксуються у наукометричних базах даних, проте мають істотний вплив на репутацію вченого. Сюди може бути віднесено: участь у міжнародних наукових конференціях та, відповідно, презентація наукових досліджень на міжнародному рівні; членство у редакційних колегіях міжнародних журналів, що свідчить про високий статус у науковій спільноті; проведення наукового рецензування статей для міжнародних журналів або конференцій, що дає уявлення експертності вченого. Вказане яскраво свідчить, що формування визнання результатів наукової діяльності учених базується не лише на таких показниках, як рівень цитування, цифрова ідентифікація автора та публікації у наукометричних базах даних, а й також враховує різного роду неформальні фактори, такі, як міжнародна наукова діяльність дослідників та підтримання взаємодії з іншими вченими через академічні соціальні мережі міжнародного рівня.

Висновки. Міжнародні системи визнання результатів наукової діяльності постають

у вигляді взаємопов'язаних технічно-інформаційних інструментів, що дають змогу забезпечити офіційне визнання наукових результатів вчених, як на національному, так і міжнародному рівнях, шляхом проведення їх систематизації, аналізу та ідентифікації автора.

Дослідження основних ознак міжнародних системи визнання результатів наукової діяльності дозволяє зробити висновок, що до них віднесено наступні: а) глобальний рівень охоплення (тобто, забезпечення доступу до наукової інформації та наукометричних баз даних для вчених з усього світу); б) наявність наукометричних критеріїв оцінювання продуктивності вчених, що дають змогу оцінити рівень впливу та якість наукової діяльності; в) відстеження наукових здобутків окремих авторів та їх цифрова ідентифікація; г) забезпечення існування та покращення системи рецензування наукових здобутків авторів (всі результати наукової діяльності дослідників перед тим, як бути оприлюдненими, проходять експертне рецензування, що є свідченням їхньої якості та академічної доброчесності).

Основними складовими міжнародних систем визнання результатів наукової діяльності є: 1) наукометричні бази даних, розподіл яких здійснюється за галуззю науки, та до яких віднесено, переважно Scopus, Web of Science, Crossref, OpenAlex тощо; 2) цифрові ідентифікатори дослідників (куди входять ORCID, ResearcherID, Scopus Author ID, профіль Google Scholar тощо); 3) індекси цитування (серед яких h-index, імпакт-фактор тощо). Окремо доцільно додати академічні соціальні мережі міжнародного рівня (ResearchGate, Academia.edu тощо) та участь дослідників у міжнародних конференціях, членство у редакційних колегіях, проведення рецензувань наукових робіт, що теж впливає на рівень визнання результатів наукової діяльності останніх.

Література

1. Про наукову і науково-технічну діяльність : Закон України від 26.11.2015 року № 848-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/848-19#Text>
2. Медведєва А. Зарубіжний досвід оцінювання ефективності наукової діяльності. *Вісник Книжкової палати*. 2016. № 6. С. 49–51.
3. Катеринчук І., Кулик В., Кравчук В. Принципи оцінювання результатів науково-технічної діяльності. *Вісник ТНТУ*. 2012. Т. 65. С. 154–161.
4. Строченко Л.В. Вітчизняні та міжнародні наукометричні бази даних: методичні рекомендації до вибіркового спецкурсу для здобувачів вищої освіти III (освітньо-наукового) ступеня спеціальності 035 «Філологія». Одеса: ПоліПринт, 2020. 24 с.
5. Отодьюк І.В. Оцінка результатів наукової діяльності в Україні: нормативно-правовий аспект. *Проблеми інноваційно-інвестиційного розвитку*. 2011. № 3. С. 38–44.
6. Наукометричні бази даних. Офіційний сайт Державного університету інфраструктури та техно-

логій. URL: <https://duit.edu.ua/research-activities/scientometry/>

7. Про затвердження Порядку забезпечення доступу закладів вищої освіти і наукових установ до електронних баз даних наукової інформації : Наказ МОН України від 27.02.2019 року № 269. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0463-19#Text>

8. Web of Science platform. URL: <https://clarivate.com/academia-government/scientific-and-academic-research/research-discovery-and-referencing/web-of-science/>

9. ORCID Platform. URL: <https://info.orcid.org/researchers/>

10. Web of Science ResearcherID. URL: <https://webofscience.help.clarivate.com/Content/wos-researcher-id.htm>

11. Scopus ID and author profile. URL: <https://research-hub.auckland.ac.nz/researcher-profiles-and-ids/scopus-ID>

12. Кудінов І.О. Основи наукового цитування. URL: <https://www.donnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/8/2019/08/Kudinov-I.O.-Osnovi-naukovogo-czitivannya.pdf>

13. Гогунський В.Д., Оборський Г.О. Наукометричні бази: характеристика, можливості і завдання. Матеріали науково-методичного семінару «*Шляхи реалізації кредитно-модульної системи*». 2014. С. 3–12.

14. Михріна О.Б. Індекси цитування наукових праць: інструменти, особливості та недоліки. Науково-політичний журнал «*Наша перспектива*». URL: <https://www.perspektyva.in.ua/naukovyj-prostir/porady-naukovtsy/indeksy-tsytuvannya-naukovyh-prats-ins/>

15. Ревак І. О. Методичні підходи до оцінювання наукової діяльності в Україні. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія економічна*. 2012. Вип. 2. С. 343–353.

Дата першого надходження рукопису до видання: 14.11.2025
Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 11.12.2025
Дата публікації: 30.12.2025